

DON WILLIAM SPAN

EI KUKAAN

usko mitään
nykyään

siks mä en oo kertonu
kellekään tätä tarinaa
jonka nyt kerron sulle.

Ja totuus on,
et säkin varmaan
luulet tätä keksityks,
luulet et valehtelen
tai et oon sekoomassa,
mut usko pois,

tää tarina on tosi.

Tää tapahtu mulle.
Todellakin.

Tapahtu.

Se *niin* tapahtu.

MUN NIMENI ON

Will.
William.
William Holloman.

Mut ystävät
ja ne ihmiset
jotka tuntee mut
tuntee mut

vaan Willinä.

Joten kutsu mua Williksi,
koska kun oon kertonu
sen minkä aion kertoa

sä joko
haluut olla mun ystävä
tai sit et
haluu olla mun ystävä
ollenkaan.

Miten vaan,
tuut tietää ja
tuntee mut.

ON WILLIAM VAAN

mun mutsille
ja mun broidille, Shawnille,
sillon kun se yritti
olla hauska.

Nyt
toivon et oisin
nauranu enemmän
sen typerille vitseille

koska pari päivää sitten,
toissa päivänä,
Shawn ammuttiin

ja se kuoli.

MÄ EN TUNNE SUA,

en tiedä sun
sukunimeä,
enkä onko sulla
veljiä
tai siskoja
tai äitejä
tai isiä
tai serkkuja
jotka on niinku
veljiä
ja siskoja
tai tätejä
tai setiä
jotka on niinku
äitejä
ja isiä,

mut jos se veri
joka on sun sisällä
on samaa ku jonkun toisen sisällä,

sä et ikinä halua
nähdä sen valuvan
ulos niistä.

SURU

on niin vaikea
selittää.

Kuvittele et heräät
ja joku,
joku tuntematon,

on sitonu sut kiinni,
tunkenu pihdit sun suuhun
ja pitää niillä kiinni sun hampaasta

jostain takana olevasta,
sellasesta isosta
tärkeestä,

ja repii sen ulos.

Kuvittele se jyskytys
sun päässä
ja se paine joka tunkee
ulos korvista,
lammikoituva veri.

Mut pahinta,
ylivoimaisesti pahinta,

on se miten sun kieli
lipsuu jatkuvasti
uuteen tyhjään tilaan,

siihen missä tiedät

et hampaan pitäis olla

mut missä se ei enää ole.